

Nr 52.

Av herr **Sten**, om ökat anslag till understöd åt inhemska skönlitterära författare.

Vid 1937 års riksdag gjorde några motionärer med Ture Nerman i spetsen en framstöt för höjning av anslaget till »understöd åt inhemska skönlitterära författare av utmärkt förtjänst». Resultatet blev att anslaget höjdes med 5.000 kr. Departementschefen föreslår nu en höjning med ytterligare 5.000 kr. Detta är ju ett steg i rätt riktning. Tar man del av tillgängliga uppgifter om anslagets fördelning — statsliggaren saknar, i motsats till i fjol, uppgifter härom — finner man emellertid att det fortfarande är och blir alltför knappt. Det upptages till betydande del av de belopp på 2.000 kr. som skola oförändrat utgå till sådana författare som Vilhelm Ekelund, Pär Lagerkvist, K. G. Ossianilsson, Hjalmar Söderberg, Fredrik Vetterlund, Marika Stiernstedt och Elin Vägner. Däröfver är ingenting att säga. Nästa grupp består av Olle Hedberg, Eyvind Jonsson, Bertil Malmberg, Ludvig Nordström. Dessa få 1.500 kr. Slutligen skola nu Gustaf Ullman samt några av de yngre få 1.000 kr. vardera.

Det faller i ögonen att ingen av våra högt förtjänta arbetare- och bondeförfattare kommit med. De högsta beloppen bli ju som synes närmast ett slags blygsamma hederspensioner. Det förefaller som exempelvis Carl Larsson i By och J. A. Göth skulle vara väl kvalificerade till sådana. Den förre har givit oss bonderomaner i klass med Markens gröde (»Av jord är du kommen») samt åtskilliga i inlevelse och detaljriktighet ouppnådda folklivskildringar. Den senare har skapat sig en egen provins i diktens värld, en nyodlarbragd, väl värd ett erkännande. En tredje författare av samma slag är P. V. Enström, även han erkänd av framstående kritiker. Bland arbetarediktarna ha vi Gustaf Hedenvind Eriksson, Karl Östman, Martin Kock och andra. »Hederspensionernas» antal borde därför vara åtminstone det dubbla. Helst borde de utdelas direkt av riksdagen.

Även om man anser att anslaget bör användas för att uppmuntra yngre, produktiva författare är det tydligt att det är otillräckligt. Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att höja anslaget till understöd åt skönlitterära författare till 50.000 kr.

Stockholm den 20 januari 1938.

H. Sten.